

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1017²

Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου
Πέμπτη 21 Νοεμβρίου 2013 (2003)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Τὰ παιδιά στὴν Ἐκκλησία, τὰ παιδιά στὸ Θεό!

Ἐορτὴ μεγάλη σήμερα, ἀγαπητοί μου, θεομητορικὴ ἑορτή. Ἐορτὴ δηλαδὴ πρὸς τιμὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία κατὰ τὴν πίστι μας πρέπει νὰ τιμᾶται. Καὶ **τιμᾶται ἡ Παναγία μας**. Γιατὶ δὲν εἶνε ἀπλῶς μία γυναίκα, οὔτε ἀπλῶς μία ἁγία· εἶνε παραπάνω ἀπὸ προφήτες, ἀπὸ πατριάρχες, ἀπὸ ἀποστόλους, ἀπὸ τὸν τίμιον Πρόδρομον, ἀπὸ ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους, παραπάνω ἀπὸ κάθε λογικὸ κτίσμα. Μετὰ τὸ Χριστό, μετὰ τὴν ἁγία Τριάδα, ἔρχεται ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος, τὸ ἐξοχώτερον καλλιτέχνημα καὶ τὸ καύχημα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. «*Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν*»! (Μέγ. ἀπόδ.). Μεγάλῃ εὐλάβειᾳ πρέπει νὰ ἔχουμε στὴν ὑπεραγία Θεοτόκο.

Σήμερα εἶνε τὰ Εἰσόδια τῆς. **Τί θὰ πῆ «εἰσόδια»;** Πρέπει νὰ τὸ ἐξηγήσουμε.

Κανείς, ἀγαπητοί μου, δὲν γεννήθηκε ἀπὸ βράχο. Μποροῦσε ὁ Θεός, νὰ δώσῃ ἐντολὴ νὰ γίνῃ ὁ ἀνθρωπος ἀπὸ βράχο. Μήπως ἀπὸ ἓνα βράχο δὲν βγαίνει ἓνα λουλούδι ἢ ἓνα δέντρο; Ἄλλ' ἡ πανσοφία του ὤρισε, ὁ ἀνθρωπος νὰ γεννιέται ἀπὸ ἄντρα καὶ γυναίκα, ἀπὸ τὴν ἔνωσί τους, ἀπὸ τὸν ἅγιον θεσμό τοῦ γάμου. Ὅπως λοιπὸν ὅλοι οἱ ἀνθρωποὶ ἔχουν γονεῖς, ἔτσι καὶ ἡ ὑπεραγία **Θεοτόκος**. Οἱ δὲ **γονεῖς τῆς** ποιοὶ ἦταν; Ὁ πατέρας ὠνομάζετο **Ἰωακείμ** καὶ ἡ μητέρα **Ἄννα**· αὐτοὶ ἦταν οἱ γονεῖς.

Εὐλαβέστατοι γονεῖς. Ἄλλὰ εἶχαν μιὰ θλίψη. Ποιά; Ὅτι τὰ χρόνια περνοῦσαν, καὶ παιδιὰ δὲν γεννοῦσαν. Ἦταν λυπημένοι. Παρακαλοῦσαν τὸ Θεὸ νὰ τοὺς δώσῃ **παιδί**, καὶ ἔδιναν τὴν υπόσχεσι νὰ τοῦ τὸ ἀφιερῶσουν. Καὶ ὁ Θεὸς ἄκουσε τὴν προσευχή τους. Καὶ νά, ἡ Ἄννα ἔμεινε ἔγκυος! Ὑστερα ἀπὸ ἐννιά μῆνες γέννησε ἓνα χαριτωμένο κοριτσάκι, ποὺ τὸ ὠνόμασαν **Μαρία**. Ἐνα ὄνομα ποὺ ἔμελλε νὰ μείνῃ ἀθάνατο στὴν ἱστορία τῆς

ἀνθρωπότητος. Τὴ Μαρία δὲν τὴν κράτησαν κοντὰ τους. Ὅταν ἔγινε τριῶν ἐτῶν, λέει ἡ παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὠδήγησαν στὸ **ναὸ τῶν Ἱεροσολύμων** κατὰ τὴν υπόσχεσί τους. Ἐκεῖ τὴν παρέλαβαν οἱ ἱερεῖς, ὁ δὲ **ἀρχιερεὺς Ζαχαρίας** τὴν ἔβαλε μέσα στὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὅπου μόνο ὁ ἀρχιερεὺς ἐπιτρεπόταν νὰ μῆ μιὰ φορὰ τὸ χρόνο. Στὸ ναὸ ἡ Παναγία μας ἔμεινε δώδεκα χρόνια, καὶ ἐτρέφετο κατὰ ὑπερφυσικὸ τρόπο ἀπὸ τὸν **ἀρχάγγελον Γαβριήλ**.

Ὅταν ἡ κόρη ἔγινε δεκαπέντε ἐτῶν, οἱ ἱερεῖς τὴν παρέδωσαν στὸν **μνήστορα Ἰωσήφ**. Ἔτσι ἦρθε στὴ Ναζαρέτ, καὶ ἐκεῖ ἔγινε τὸ ἄλλο θαῦμα· «*Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε*» (Αἰκάθ. ὕμν.)· ὁ Γαβριήλ τῆς ἀνήγγειλε, ὅτι θὰ γεννήσῃ ἄνευ σπορᾶς ἀνδρός, κατὰ τρόπο θεῖο καὶ ὑπερφυσικό, τὸν **Σωτῆρα** τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν **Βασιλέα** τοῦ κόσμου, «*οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος*» (Σύμβ. πίστ.: Λουκ. 1,33).

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἱστορικὸ καὶ ἡ σημασία τῶν Εἰσοδίων. Τί μᾶς διδάσκουν; **Τρία διδάγματα**.

● Πρῶτον. Εἶπαμε, ὅτι οἱ γονεῖς τῆς Παναγίας δὲν εἶχαν παιδί, καὶ στενοχωροῦνταν καὶ παρακαλοῦσαν τὸ Θεό. Χάρηκαν δὲ πολὺ ὅταν ἡ Ἄννα ἔμεινε ἔγκυος, κι ἀκόμη περισσότερο ὅταν γέννησε τὸ μονάκριβο παιδί τῆς. Ἐρωτῶ· συμβαίνει αὐτὸ σήμερα; Ἔ, μέχρι ἓνα ἢ τὸ πολὺ δύο παιδιὰ, ναί. Παραπάνω ὄχι. Δὲν θέλει σήμερα παιδιὰ ἡ γενεὰ μας. Φοβοῦνται μήπως ἡ σύζυγος μείνῃ ἔγκυος. Καὶ γιὰ νὰ μὴ μείνῃ, μεταχειρίζονται μέσα καὶ μεθόδους ποὺ δὲν λέγονται. Πέφτει ὁ ἀνθρωπος σὲ ἐπίπεδο κατώτερο καὶ τῶν ζώων. Τρέμουν ἂν φυτρώσῃ στὰ σπλάχνα τῆς μάνας τὸ λουλούδι· γιὰ τὸ ὠραιότερο λουλούδι εἶνε τὸ παιδί, τὸ ἄνθος τοῦ οὐρανοῦ· «*ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσοσαί*», δὲν ψάλλουμε γιὰ τὸ Παιδίον Ἰησοῦς; (κατὰ β. Χριστοῦν). Τώρα ὅμως, μόλις φυτρώσῃ τὸ ἄνθος,

στενοχωριέται ὁ ἄντρας, στενοχωριέται ἡ γυναίκα· καὶ τρέχουν στοὺς γιατροὺς καὶ κάνουν **ἔκτρωσι**, δηλαδή τὸ σκοτώνουν! Αὐτὸ εἶνε τὸ μεγαλύτερο ἔγκλημα. Ἐάν σκοτώσης ἕνα μεγάλο, κάποια ἀφορμὴ μπορεῖ νὰ σοῦ ἴδωσέ. Τὸ μικρὸ αὐτὸ παιδί, ποῦ εἶνε μέσ' στὰ σπλάχνα, τί κακὸ ἔκανε; Εἶνε ἡ πιὸ ἀθῶα ὑπαρξίς. Γι' αὐτό, ὅποιος σκοτώνει παιδί, λέει κάποιος Ἑρῶσος φιλόσοφος, σκοτώνει τὸ Χριστό! Γυναῖκες, ἂν ἔχετε πέσει στὸ ἀμάρτημα αὐτὸ κ' ἔχετε δολοφονήσει παιδιὰ, δὲν σὰς ὠφελοῦν τίποτα οὔτε τὰ κεριά οὔτε οἱ λαμπάδες οὔτε τὰ πρόσφορα. Εἶνε ἀνάγκη ἀπόλυτη νὰ πάτε νὰ ἐξομολογηθῆτε, νὰ πῆτε τ' ἀμαρτήματά σας, καὶ νὰ λάβετε συγχώρησι. Τὰ Εἰσόδια λοιπὸν μᾶς διδάσκουν, ὅτι **τὰ ἀνθρώπινα πρέπει νὰ μὴ διαπράττουν τὸ μεγάλο αὐτὸ ἀμάρτημα, ποῦ λέγεται ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας**, ἀλλὰ νὰ φέρνουν στὸν κόσμον παιδιὰ ὅσα δώση ὁ Θεός.

● Τί ἄλλο μᾶς διδάσκουν τὰ Εἰσόδια. Τί ἔκαναν οἱ γονεῖς τῆς Παρθένου; Τὸ παιδάκι τους τὸ πῆγαν στὸ ναό. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται καὶ σήμερα. Εἶσαι πατέρας; εἶσαι μάνα; **Τὸ παιδάκι νὰ τὸ ὀδηγήσης στὴν Ἐκκλησία**. Νὰ συνηθίσης τὸ χεράκι του νὰ κἀνη τὸ σταυρὸ του. Νὰ τὸ συνηθίσης νὰ γονατίζῃ καὶ νὰ προσεύχεται. Ἡ γλῶσσα του νὰ μάθῃ νὰ προφέρῃ τὸ θεῖο ὄνομα. Οἱ πρῶτες λέξεις ποῦ θὰ μάθῃ νὰ εἶνε «Θεός», «Χριστός»· ὁ «μαμμάς» καὶ ἡ «μαμά» καὶ ἡ «γιαγιά», αὐτὰ εἶνε δεύτερα. Καὶ τὴν Κυριακὴ ἡ μάνα νὰ σηκῶνῃ τὰ παιδιὰ γιὰ τὴν ἔκκλησίαν. Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια ξυπνοῦσαν τὰ παιδιὰ, κ' ἐκκλησιάζονταν· κι ἄκουγαν τὸ εὐαγγέλιον καὶ κοινωνοῦσαν τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Τώρα; Τίποτα! Κοιμοῦνται σὰν τὰ κτήνη. Καὶ στὴν ἔκκλησίαν δὲν ὑπάρχει παιδί νὰ σηκῶσῃ τὴ λαμπάδα. Γι' αὐτὸ χρειάζεται φροντίδα.

● Τὸ πρῶτο λοιπὸν· Γυναῖκες, μὴ διαπράττετε τὸ μεγάλο ἔγκλημα τῆς ἀποφυγῆς τῆς τεκνογονίας ἢ τοῦ φόνου τῶν παιδιῶν. Τὸ δεύτερο· Γονεῖς, ὀδηγήστε τὰ παιδιὰ σας στὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ τὸ τρίτο ποιὸ εἶνε; Ἐάν τὸ πῶ, θὰ μ' ἀκούσετε; Τὰ Εἰσόδια τῆς Παναγίας μᾶς διδάσκουν – τί; ἀπὸ τὰ παιδιὰ, ποῦ θὰ γεννησέτε, **ἕνα παιδί νὰ τὸ ἀφιέρωσέτε στὸ Θεό!** Αὐτὸ εἶνε τὸ καλύτερο ἀφιέρωμα, αὐτὴ εἶνε ἡ μεγαλύτερη λαμπάδα. Οἱ γονεῖς τῆς Παναγίας τὸ παιδί τους δὲν τὸ κράτησαν κοντὰ τους. Τὸ ἀφιέρωσαν στὸ Θεό. Τώρα ποιὸς ἀφιερώνει παιδί στὸ Θεό, νὰ γίνῃ παπᾶς, νὰ γίνῃ καλόγηρος; Ποιὸς δίνει ἕνα κορίτσι νὰ γίνῃ ἱεραπόστολος καὶ ν' ἀφοσιωθῇ στὸ Θεό;

ἢ νὰ γίνῃ νοσοκόμος ἢ δασκάλα καὶ καθηγήτρια γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ Θεό; Ἐάν συμβῇ κάτι τέτοιο, γίνεται θρῆνος. Ἐλλ' ἔσεῖς νὰ τὸ θεωρήτε τιμὴ καὶ εὐλογία, νὰ δώσετε στὸ Θεὸ ἕνα ἀπὸ τὰ παιδιὰ σας. Νὰ πῆτε· Τὸ παιδί αὐτὸ τὸ ἀφιερώνω, νὰ γίνῃ μιὰ μέρα ἱερεὺς τοῦ Ἑψίστου, κήρυκας τοῦ εὐαγγελίου, ἱεραπόστολος. Εἶνε μεγάλο πρᾶγμα μιὰ κόρη σας ν' ἀγαπήσῃ ὄχι ἀπλῶς ἕναν ἄντρα, ἀλλ' ἐκεῖνον ποῦ εἶνε ὁ ὠραῖος Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Νὰ εἶστε βέβαιοι, ὅτι πολλοὶ θὰ σὰς μακαρίζουν.

* * *

Αὐτά, ἀγαπητοί μου, εἶνε τὰ διδάγματα τῆς ἁγίας αὐτῆς ἑορτῆς, ποῦ μπορεῖ νὰ χαρακτηρισηθῇ καὶ ὡς ἡμέρα **ἑορτῆς τοῦ παιδιοῦ**. Κάτι ἀρνηταὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως – ἄθεο εἶνε τὸ κράτος – πήρανε γομολάστιχα τοῦ διαβόλου καὶ σβήνουν τίς ἐκκλησιαστικὰς ἑορτὰς. Στὴ θεοὶ τους θεσπίζουν νέες ἑορτὰς. Κι ἀκοῦς· πότε ἔχουν ἑορτὴ τῆς μάνας, πότε ἔχουν ἑορτὴ τοῦ παιδιοῦ, πότε ἔχουν ἑορτὴ τούτου, πότε ἐκεῖνου. Ὅλο γιορτὰς εἶνε· καὶ χτυποῦν ἔτσι τὴν χριστιανικὴν πίστι. Σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, ποῦ τὰ ἔχει ῥυθμίσει ὅλα σοφά, ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ Παναγία πῆγε στὸ ναὸ τριῶν ἐτῶν παιδάκι. Μπορεῖ λοιπὸν νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς ἑορτὴ τοῦ παιδιοῦ. Δυστυχῶς ὁμως, ἄθεοι καὶ ἄπιστοι ποῦ μᾶς κυβερνοῦν, θέλουν νὰ σβήσουν τίς ὠραῖες αὐτὰς ἑορτὰς, μέσα στις ὁποῖες ἑορτάζονται ὅλα τὰ μεγάλα γεγονότα.

Γι' αὐτό, γονεῖς, μὴν ἀμελήσετε. Παρακαλῶ ἀκούστε με. **Τὰ παιδιὰ σας στὴν Ἐκκλησίαν, τὰ παιδιὰ σας στὸ Θεό!** Δὲν μ' ἀκούτε; Ἐννοία σας, οἱ πρῶτοι ποῦ θὰ μετανοήσετε θὰ εἶστε σεῖς. Διότι ἂν παύσῃ νὰ καλλιεργῆται στὰ παιδιὰ καὶ τοὺς νέους ἡ πίστι στὸ Θεό, ἡ κοινωνία θὰ γίνῃ ζούγκλα. Χωρὶς Θεό, ὅλα τὰ ἔγκληματα ἐπιτρέπονται· καὶ κλοπὲς καὶ ἀτιμίες καὶ φόνοι καὶ κάθε κακὸ. Παιδιὰ ποῦ δὲν πιστεύουν, παιδιὰ ποῦ δὲν ἐκκλησιάζονται, παιδιὰ ποῦ δὲν ἐξομολογοῦνται, παιδιὰ ποῦ δὲν κοινωνοῦν, παιδιὰ ποῦ δὲν ἀκοῦνε τὸ Θεό, θὰ γίνουν ἐγκληματίες· θὰ γεμίσουν οἱ φυλακὲς. Κ' ἔσεῖς θὰ πληρώσετε ἀκριβὰ, μὲ τόκο καὶ ἐπιτόκιο, τὴν ἀδιαφορίαν αὐτὴν γιὰ τὰ παιδιὰ σας.

Τὰ παιδιὰ στὴν Ἐκκλησίαν! Μόνον ἔτσι ὑπάρχει ἐλπίδα νὰ δημιουργηθῇ **ἕνας ἄλλος ὑγιέστερος κόσμος**, μιὰ νέα πιὸ ἀνθρώπινη κοινωνία, μιὰ πατρίδα χριστιανικὴ, ποῦ θὰ γίνῃ καὶ πάλι φῶς καὶ ὀδηγὸς τῆς ἀνθρωπότητος.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**